

नुन्नाद्रीकृता प्रतिमार्गविपरीतमार्गअगमत् परावृत्तेत्यर्थः ॥४०॥४१॥ असव्यं आवृत्य अप्रदक्षिणं कृत्वेत्यर्थः यमकं शत्रूणां निरोधकं मंडलं कृत्वा यस्मिन्कृतेश्चरुपमानितोलजितस्तिष्ठति ॥४२॥ अपज
कुनीतवतः ॥४३॥ ॥ इति विराटप० नै० भा० भा० समपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ कृपइति ॥१॥२॥३॥४॥५॥६॥७॥८॥९॥१०॥११॥१२॥ प्रतिद्विन्द्विनोर्द्वौणार्जुनयोर्वाजिनोर्मिथ्य

साचमुक्तागदागुर्वीरुपेण सुपरिष्कृता ॥ अर्जुनेन शरैर्नुन्नाप्रतिमार्गमथागमत् ॥४०॥ तंतुयोधाः परीप्संतः शारद्वतममर्षणं ॥ सर्वतः समरेपार्थशरवर्षैरवाकि
रन् ॥४१॥ ततो विराटस्य सुतोऽसव्यमावृत्य वाजिनः ॥ यमकं मंडलं कृत्वा तान्योधां त्यक्त्वा वारयत् ॥४२॥ ततः कृपमुपादाय विरथं तेन रर्षभाः ॥ अपजकुर्महावे
गाः कुंतीपुत्राद्वनं जयात् ॥४३॥ ॥ इति श्रीम० विराटप० गोहरणप० उ० कृपापयाने समपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ कृपे
पनीतद्रोणस्तु प्रगृह्य सशरंधनुः ॥ अभ्यद्रवदनापृथ्यः शोणाश्वः श्वेतवाहनं ॥ १ ॥ सतुरुकमरथं दृष्ट्वा गुरुमायां तमंतिकात् ॥ अर्जुनो जयतां श्रेष्ठ उत्तरं वाक्यमब्र
वीत् ॥ २ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ यत्रैषाकांचनीवेदी ध्वजे यस्य प्रकाशते ॥ उच्छ्रिता प्रवरेदं देपताकाभिरलंकृता ॥ अत्र मां बहभद्रं ते द्रोणानीकायसारथे ॥ ३ ॥
अश्वाः शोणाः प्रकाशति बृहंतश्चारुवाहिनः ॥ श्लिग्धविद्रुमसंकाशास्तासास्याः प्रियदर्शनाः ॥ युक्ता रथवरे यस्य सर्वशिक्षा विशारदाः ॥ ४ ॥ दीर्घबाहुर्महातेजा य
लरूपसमन्वितः ॥ सर्वलोकेषु विक्रान्तो भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ ५ ॥ बुद्ध्या तुल्योऽत्युशनसा बृहस्पतिसमो नये ॥ वेदास्तथैव च त्वारो ब्रह्मचर्यं तथैव च ॥ ६ ॥ स संहा
राणि सर्वाणि दिव्यानि त्वाणि मारिष ॥ धनुर्वेदश्चकार्येन यस्मिन्नित्यं प्रतिष्ठितः ॥ ७ ॥ क्षमादमश्च सत्यं च आनृशंस्य मथार्जवं ॥ एते चान्ये च बहवो यस्मिन्नि
त्यं द्विजे गुणाः ॥ ८ ॥ तेनाहं यो दुर्मिच्छामि महाभागेन संयुगे ॥ तस्मात्तं प्रापयाचार्यस्त्रिप्रमुत्तरवाहय ॥ ९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ अर्जुनेनैव मुक्तस्तु वैरा
टिर्हमभूषणान् ॥ चोदयामास तान् श्वान् भारद्वाजरथं प्रति ॥ १० ॥ तमापतंतं वेगेन पांडवं रथिनां वरं ॥ द्रोणः प्रत्युद्ययौ पार्थ मत्तो मत्तमिव द्विपं ॥ ११ ॥ ततः प्रा
ध्मापयच्छंस्व भेरीशतनिनादिनं ॥ प्रचुक्षुभे बलं सर्वमुद्धूत इव सागरः ॥ १२ ॥ अथ शोणान्सदृशान् हंसवर्णैर्मनोजवैः ॥ मिश्रितान्समरे दृष्ट्वा व्यस्मयंतरणे
नराः ॥ १३ ॥ तौरथौ वीरसंपन्नौ दृष्ट्वा संग्राममूर्धनि ॥ आचार्यशिष्यावजितौ रूतविद्यौ मनस्विनौ ॥ १४ ॥ समाश्लिष्टौ तदान्योन्यं द्रोणपार्थौ महाबलौ ॥ दृष्ट्वा
प्राकंपतमुद्धूर्जरतानां महद्वलं ॥ १५ ॥ हर्षयुक्तस्ततः पार्थः प्रहसन्निव वीर्यवान् ॥ रथं रथेन द्रोणस्य समासाद्य महारथः ॥ १६ ॥

गेनातिसान्निध्याद्विस्मयोजातः ॥ १३ ॥ १४ ॥ यदा तु नौ समाश्लिष्टौ परस्परं रथस्थावेवालिगितवन्ती तदा भरतानां बलं प्राकंपत द्रोणोऽर्जुनेन सख्यंगतोऽस्मानेव प्रहरिष्यतीति शंकया ॥ १५ ॥ १६ ॥